

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาผลการสอนโดยอาจารย์ที่เลี้ยงต่อความสามารถในการแก้ปัญหาทางคลินิกของนักศึกษาพยาบาล โดยเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาทางคลินิกของนักศึกษาพยาบาลก่อนและหลังการทดลองปฏิบัติงาน และเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาทางคลินิกของนักศึกษาพยาบาลที่มีปฏิบัติงาน ภายใต้การดูแลของอาจารย์ที่เลี้ยงแบบตัวต่อตัวกับกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนแบบปกติ ซึ่งได้ออกแบบการวิจัยเป็นแบบกลุ่มทดลองแบบมีกลุ่มควบคุม และมีการทดสอบก่อนและหลังทำการสอน(Pre test- Post test Control Group Design)

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาทางคลินิกของนักศึกษาพยาบาลก่อนการทดลอง และหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาทางคลินิกของนักศึกษาพยาบาลแยกตามชั้นตอนระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาทางคลินิกของนักศึกษาพยาบาลก่อนการทดลอง และหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางคลินิกของนักศึกษาพยาบาล ระหว่างกลุ่มที่สอนโดยอาจารย์พี่เลี้ยงและกลุ่มที่สอนโดยอาจารย์พยาบาล ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถ ในการ แก้ปัญหาทาง คลินิกของนักศึกษาพยาบาล	คะแนน เต็ม 68.5	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง		
		X	SD	ระดับ	X	SD	ระดับ
จำนวนรวมข้อมูลและวินิจฉัยปัญหา	23						
กลุ่มทดลอง		11.70	3.18	ปรับปรุง	18.10	4.78	ดี
กลุ่มควบคุม		11.71	1.44	ปรับปรุง	17.70	2.53	ดี
ชั้นวางแผน	27						
กลุ่มทดลอง		17.83	2.48	พอใช้	23.23	3.08	ดีมาก
กลุ่มควบคุม		18.33	3.04	พอใช้	22.28	2.19	ดีมาก
ชั้นปฏิบัติการตามแผน	9						
กลุ่มทดลอง		5.03	1.33	ปรับปรุง	6.47	1.33	ดี
กลุ่มควบคุม		5.67	1.09	พอใช้	8.10	1.33	ดี
ชั้นประเมินผล	7.5						
กลุ่มทดลอง		6.38	1.04	ดีมาก	7.80	0.59	ดีมาก
กลุ่มควบคุม		6.50	0.56	ดีมาก	6.90	0.54	ดีมาก

จากตารางที่ 6 พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางคลินิกของกลุ่มควบคุม แยกตามขั้นตอนในการแก้ปัญหา ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง ชั้นการวิเคราะห์วินิจฉัยปัญหาอยู่ในระดับต้องปรับปรุง ชั้นการวางแผนและการปฏิบัติตามแผนกลุ่มควบคุมอยู่ในระดับพอใช้กลุ่มทดลองอยู่ในระดับต้องปรับปรุง และชั้นการประเมินผลอยู่ในระดับดีมาก เมื่อผ่านการทดลองไปแล้ว จะพบว่าความสามารถในการแก้ปัญหาทางคลินิกของนักศึกษาพยาบาลในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจะสูงขึ้นอยู่ในระดับสูงขึ้น

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาทางคลินิกของนักศึกษาพยาบาล แยกตามชั้นตอนในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางคลินิกในกลุ่มควบคุม แยกตามขั้นตอนการแก้ปัญหาและเปรียบเทียบระหว่างก่อนทดลองและหลังทดลอง

ลำดับความสามารถในการแก้ปัญหาทางคลินิก	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		df	t	p
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD			
1.ขั้นรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล	11.71	1.44	11.71	2.53	14	8.016	.05
2.ขั้นวางแผน	18.33	3.04	22.26	2.19	14	4.768	.05
3.ขั้นปฏิบัติตามแผน	5.67	1.09	6.10	1.33	14	.807	.43
4.ขั้นประเมินผล	6.50	0.56	6.90	0.54	14	2.037	.06
รวม	42.30	4.24	52.73	4.33	14	7.081	.05

จากตารางที่ 7 พบว่าคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางคลินิก แยกตามขั้นตอนของนักศึกษาพยาบาลในกลุ่มควบคุม ขั้นตอนการรวบรวมวินิจฉัยปัญหา และขั้นตอนการวางแผนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยรวมในการแก้ปัญหาทางคลินิกของนักศึกษาพยาบาลหลังการทดลอง มีค่าสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางคลินิกในกลุ่มทดลอง แยกตามขั้นตอนการแก้ปัญหาและเปรียบเทียบระหว่างก่อนทดลองและหลังทดลอง

ลำดับความสามารถในการ แก้ปัญหาทางคลินิก	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		df	t	p
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD			
1.ชั้นรวบรวมข้อมูลและ วิเคราะห์ข้อมูล	11.70	3.18	18.10	4.78	14	4.996	.05
2.ชั้นวางแผน	17.83	2.48	23.23	3.06	14	7.111	.05
3.ชั้นปฏิบัติตามแผน	5.03	1.33	6.47	1.33	14	2.661	.01
4.ชั้นประเมินผล	6.38	1.04	7.80	0.59	14	5.222	.05
รวม	42.046	4.78	56.833	6.41	14	8.642	.05

จากตารางที่ 8 พบว่าคะแนนความสามารถการแก้ปัญหาทางคลินิก แยกตามขั้นตอนของนักศึกษาพยาบาลในกลุ่มทดลอง ทุกขั้นตอนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยรวมในการแก้ปัญหาทางคลินิกของนักศึกษาพยาบาล หลังการทดลองมีค่าสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางคลินิกของนักศึกษาพยาบาลระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง แยกตามขั้นตอนการแก้ปัญหาและคะแนนเฉลี่ยรวม

ลำดับความสามารถในการ แก้ปัญหาทางคลินิก	_กลุ่มควบคุม		_กลุ่มทดลอง		df	t	p
	X	SD	X	SD			
1.ขั้นรวบรวมข้อมูลและ วิเคราะห์ข้อมูล	17.70	2.534	18.10	4.71	28	.289	.774
2.ขั้นวางแผน	22.26	2.186	23.23	3.06	28	.995	.32
3.ขั้นปฏิบัติตามแผน	3.933	1.099	6.466	1.32	28	.56	.05
4.ขั้นประเมินผล	6.900	.5412	7.80	.591	28	4.34	.05
รวม	52.733	4.333	56.83	6.413	28	2.05	.05

จากตารางที่ 9 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางคลินิกของนักศึกษาพยาบาลในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในขั้นตอนการรวบรวมวิเคราะห์และการวางแผนไม่แตกต่างกัน แต่ในขั้นตอนการปฏิบัติตามแผนและการประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรวมทุกขั้นตอนการแก้ปัญหาทางคลินิกของนักศึกษาพยาบาลพบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาทางคลินิกสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย